

китъ е намъсена личността. Когато се казва, че ще бждемъ сждени, това подразбира, че за нашитъ постъпки, за нашия животъ, за всичко, което вършимъ, Богъ е единственитъ капацитетъ, Който има право да сяди и да се произнася. Както азъ не се беспокоя, какво ще кажа за Божиитъ работи, така също не се беспокоя за това, какво Богъ ще каже за моитъ работи. За Божиитъ работи азъ имамъ само едно мнение. Отъ това заключавамъ, че и Богъ ще се произнесе за мене така, както азъ се произнасямъ за Него. Дойде ли съмнението у васъ, вие казвате: Господъ може да се произнесе другояче ради настъ. — Ако Богъ се произнесе другояче за васъ, значи и вие сте се произнесли така, имали сте две мнения за Бога. Законътъ е същиятъ.

И тъй, възстановете първо вашите първични понятия за онова, което Богъ върши за вашата душа. Величието на душата, величието на гения, на способния, на даровития, на праведния човѣкъ седи въ това, да съзнае, че всичко, което става въ него въ всѣки даденъ моментъ, се дължи на Бога, Който работи. Христосъ казва: „Отецъ ми работи“. — Кѫде? — Въ душата ми, въ съзнанието ми, въ сърдцето ми, въ ума ми. Той работи на различни мѣста. Вследствие на това, всички хора иматъ стремежъ да направятъ нѣщо хубаво. Мнозина питатъ: Какво трѣбва да направимъ сега?